

1863, forrekteft vilde have været at optage paa den Konto, som ved Finantslovens § 14. 5. er anvist for Udgifterne ifølge den nævnte Lov, nemlig § 9. II. G. Det Samme gjælder for Udgiften Nr. 6 (ad II. Til Brændsel til Kriminal- og Politiretten i Kjøbenhavn).

9) (Nr. 4. ad F. 1. Lønninger til Retsbetjente, der lønnes med fast Gage). For at undgaae Af- og Mellemregning af den Art, som her foreligger, maa Udvalget ansee det for ønskeligt, at et Embeds Gage ikke oppebæres af den bestiktede Embedsmand, forinden han har overtaget Embedet.

10) (Nr. 11. ad IV. B. 2. Lønninger til Distriktslæger). Udvalget billiger, at der er refunderet Sømand Peter Vech Nielsen paa Læssø 25 Rd. af den vakante Distriktslægegage, med den Bemærkning, at man endda synes at være gaaet denne fattige Mand temmelig nær, idet Udvalget maa ansee det for en stor Feil, at det er tilladt den forflyttede Distriktslæge at forlade Læssø, forinden hans Eftermand ankom til Landet, og saaledes har ladet Den aldeles uden Lægehjælp i et Tidrum af 2 Maaneber.

§ 5. Kirke- og Underviisningsministeriet.

11) (Nr. 2. ad II. A. 5. Understøttelser til Kapellanhold). Det paa denne Konto indenfor Linien opførte Beløb 206 Rd. 36 f. bestaaer af 151 Rd. 36 f., som i 1859—60 og 1860—61 ere udbetalte til Sognepræst Strøms Enke og afflediget Sognepræst Schönheyder, over hvad der pleier at tillægges Præsteenker og entlebigede Præster i Naadensaaet, nemlig Halvdelen af de dem til Hjælp til Lønning og Underhold af personelle Kapellaner tilstaaede Understøttelser, samt af et Beløb af 55 Rd., der efter de samme Regler vilde have tilkommet Enken efter Pastor Silfverberg i Svendborg, og til hvis Udbetaling der her ønskes Bemyndigelse, da det endnu ikke er hævet af Enken, skjøndt det i flere Aar har været anvist hende til Udbetaling. Hendes Mand døde i Aaret 1858—59.

Med Hensyn til disse Beløb maa Udvalget beklage, at Spørgsmaalet foreligger saa sildigt, at der ikke staaer noget til Gjenstandens Betydning passende Middel til Naadighed for Rigsdagen, hvorved den kunde gjøre sin Indflydelse paa den ffete Anvendelse gjældende, og Udvalget skal derfor henstille, at Sagen passerer for denne Gang; men det bør paatales, at saa gamle Poster kunne fremkomme saalænge efter, at Regnskaberne for de paagjældende Finantsaar forlængst ere reviderede og endeligt behandlede.

12) (Nr. 4. ad II. Amtsprovsternes Lønningsfond). I Henhold til den Beslutning, Folkethinget har taget ved Behandlingen af Finantslovudkastet for 1864—65 med Amtsprovsternes Lønningsfond, foreslaaer Udvalget at begrænse den her begjærede Bemyndigelse til det Beløb, der allerede er anvendt, og som andrager 67 Rd. 44 f.

13) (Nr. 6. ad IV. E. Døvfstumme-Institutet og Døvfstummes Underviisning). Efter det i Anmærningen Oplyste kan Udvalget ikke erkjende, at Udgifter af denne Art, der ikke beroe paa nogen tvingende Omstændighed og ikke kræve nogen hurtig Beslutning, bør forekomme paa Tillægsbevilling. De bør ikke afholdes, forinden de ere bevilgede, saameget mindre som saadanne Udgifter foregribe Rigsdagens Beslutningsfrihed.